

[Erling Dinesen.]

til disse pensionister, og både lønmodtagerbidrag og pensioner er reguleret opad efter aftale mellem arbejdsmarkedets parter. Det betyder, at ATP-ordningen har stigende værdi for lønmodtagerne her i landet.

Så har jeg naturligvis også godt lagt mærke til, at fremskridtspartiet forsøger at besmykke forslaget med påstanden om, at forslaget skulle være et skridt henimod en ensartet pensionslovgivning for alle samfundsgrupper. Hertil vil jeg gerne gøre opmærksom på, som arbejdsministeren også har gjort det, at et særligt udvalg under socialministeriet arbejder med spørgsmålet om en pensionsreform, som vi i høj grad også er interesseret i, men jeg synes nok, det er en ejendommelig fremgangsmåde, at man vil starte med at ødelægge den ATP-ordning, vi har, og som ikke har noget med statsmidler at gøre bortset fra de bidrag, staten som arbejdsgiver må betale.

Vi kan altså ikke medvirke til forslagets gennemførelse. Det burde efter min opfattelse aldrig have været fremsat, og der burde faktisk ikke bruges mere tid på det; det er det ikke værd.

Ivar Hansen (V):

I forbindelse med dette lovforslag kunne det naturligvis være nærliggende at tage to ting op til debat, nemlig for det første spørgsmålet om de administrative besværligheder, erhvervslivet har med at administrere de forskellige sociale ordninger, der er blevet indført, herunder ATP, og for det andet hele spørgsmålet om vores pensionsordninger. Men jeg mener, at drøftelsen af de to ting ikke hører hjemme i denne forbindelse, og jeg regner med, at vi får mulighed for at drøfte dem ved anden lejlighed — jeg ved, der kommer et forslag i næste uge vedrørende det første, nemlig spørgsmålet om erhvervslivets problemer med at administrere forskellige sociale ordninger.

Derfor vil jeg ikke gå ind på de indirekte problemer, der kunne sættes i relation til

dette lovforslag, men sige, at jeg synes, det forslag, som fremskridtspartiet her er kommet frem med, afskærer en egentlig realitetsbehandling.

ATP er en ordning, der nu er omkring 10 år gammel. Det er en ordning, der er blevet indført efter ønske fra arbejdsmarkedets parter. De bidrag, der går ind i fonden, bliver indbetalt af lønmodtagere og arbejdsgivere, og derfor forekommer det helt urimeligt, at folketinget skulle vedtage en lov om direkte ophævelse af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Jeg synes også nok, det forekommer mindre velmotiveret, for nu at sige det mildt, når fremskridtspartiet foreslår, at den opsamlede kapital, der, som det allerede er blevet nævnt, er på 5 mia. kr., skulle tilfalde staten.

Jeg har egentlig ikke i sinde at sige andet om lovforslaget, end at vi fra venstres side absolut ikke kan medvirke til gennemførelse heraf.

Dagmar Andreassen (RV):

Det radikale venstre vil heller ikke være med til at ophæve loven om ATP. De organisationer, der tog initiativet, har været tilfreds med ordningen, og folketingets medlemmer kan ud fra et nationaløkonomisk synspunkt også være tilfreds. Den eneste kritik, der har været rettet, gælder det administrative besvær.

Der har været lavet om på administrationen nogle gange, og fra 1. januar 1975 træder der igen en ny ordning i kraft, sådan at arbejdsgiverne kun skal indberette én gang om året på samme skema, som de indberetter om kildeskat. Og når de så kun skal indbetale 4 gange om året, er vi ved at være derhenne, hvor det administrative besvær er blevet, så vidt jeg kan skønne, meget minimalt.

Der står noget i bemærkningerne til forslaget om, at den form for opsparing finder fremskridtspartiet skadelig. Det gør det radikale venstre ikke. Der skal finde en